

**FENT TURISME VIRTUAL
en
L'ENSENYAMENT SUPERIOR**

**Enric Alberich Artal
Francesc Roma Casanovas**

**Universitat Oberta de Catalunya
Màster en Educació i Noves Tecnologies
Juny de 2007**

ÍNDEX

1 - INTRODUCCIÓ.....	3
2 - OBJECTIUS.....	5
3 - MARC EPISTEMOLÒGIC.....	7
4 - METODOLOGIA.....	13
5 - RESULTATS.....	17
6 - CONCLUSIONS I PROPOSTES.....	27
7 - AVALUACIÓ DEL CURS I AUTOAVALUACIÓ.....	30
5 - BIBLIOGRAFIA.....	31
6 - ANNEXOS.....	32

1 - INTRODUCCIÓ

L'ensenyament a distància gaudeix ja d'una trajectòria prou dilatada en la història de l'educació; en diferents èpoques del seu creixement i desenvolupament, però, ha gaudit de més o menys popularitat, tant en funció dels tipus de formació que proveïa com dels mitjans emprats per a transmetre aquesta formació.

En els darrers anys, a causa del ràpid desenvolupament de la tecnologia, però sobretot gràcies a l'expansió d'Internet i del World Wide Web, l'ensenyament a distància ha gaudit d'un notable ressorgiment. La irrupció del concepte d'e-learning, com una de les vessants de l'educació a distància, i les enormes possibilitats que la tecnologia ofereix com a recurs formatiu han provocat una important expansió de les ofertes formatives a través de la xarxa. L'entorn virtual d'aprenentatge (EVA) ha esdevingut l'eina paradigmàtica en què se centren gran quantitat d'ofertes formatives; també el concepte d'aprenentatge asincrònic dona a aquestes ofertes unes enormes possibilitats de creixement en usuaris potencials. Així com s'ha pogut parlar de la societat xarxa, també es pot parlar de l'aula global.

En referir-se a l'e-learning, sovint es comenten les seves virtuts en el sentit de promoure l'aprenentatge autònom i la gestió de la pròpia formació. Ambdós elements queden englobats en la teoria constructivista de l'aprenentatge que es remunta a Jean Piaget i, sovint, els experts en educació argumenten aquesta com a una de les aportacions més importants que queden facilitades per la formació en xarxa. També, i per altra banda, l'aprenentatge asincrònic que permet l'e-learning contribuiria a l'autogestió del coneixement, en permetre al discent prendre decisions respecte a la cerca de fonts d'informació i coneixement, com també per a gestionar la distribució temporal del seu aprenentatge.

És en aquest darrer punt, la gestió temporal dels aprenentatges en un entorn virtual, on se centra la recerca presentada. Si bé és cert que l'e-learning cedeix un cert marge de maniobra al discent en l'organització temporal de les seves activitats formatives, també és cert que les institucions proveïdores d'aquests serveis, en planificar el procés d'ensenyament aprenentatge, tenen les seves pròpies idees quant a l'organització del temps i, en aquest sentit i a tall d'exemple, totes segueixen un calendari de distribució anual dels cursos molt similar, si no idèntic, al de les institucions presencials. Aquest fet, que no semblaria tenir major importància, constitueix un dels fonaments de la tesi de la recerca, ja que sembla prou evident que l'acompliment d'uns terminis establerts per a l'inici i la finalització d'un curs en condicionaran el seu discurs temporal intern, limitant en major o menor mesura, la gestió d'aquest temps per part de l'alumnat. Més encara, el sistema d'avaluació implementat

en un curs pot esdevenir un element encara més constrenyedor de la llibertat del discent per gestionar el seu procés d'aprenentatge, especialment pel que fa referència al control del temps dedicat a l'estudi.

D'altra banda, la manca de presencialitat inherent en l'e-learning semblaria requerir un sistema de control més exhaustiu dels nivells de competències assolides per l'estudiant. Així, i malgrat que algunes ofertes formatives ofereixen la possibilitat de superar un examen al final del curs, és prou habitual, en els entorns virtuals, oferir la formació i controlar-ne els assoliments a través del que es coneix com a avaluació continuada. Aquest sistema consisteix en trameses d'informació, aprenentatge/discussió i avaluació de competències que s'estenen, amb més o menys intensitat, al llarg de la durada del curs. Sembla, doncs, que, per la seva concepció de base, l'avaluació continuada podria suposar un element addicional limitador de la distribució temporal dels aprenentatges.

2 - OBJECTIUS

La proposta de recerca es planteja com a exploratòria, ja que s'aplicarà sobre un grup de persones no significatiu a nivell poblacional. Amb tot, s'intentarà extreure el màxim d'informació possible respecte als objectius de la investigació. El marc en el que es durà a terme l'estudi és el de la UOC per la circumstància de ser la institució que es coneix amb més profunditat, tant pel que fa al seu funcionament a nivell d'oferta formativa, com des del punt de vista docent.

Els objectius de la investigació vénen articulats al voltant de la pregunta:

Quin és el tipus d'estudiant que segueix el sistema d'avaluació continuada a la UOC?

El desenvolupament dels diferents elements implícits en la pregunta inicial es detallen en els següents objectius:

- Conèixer les estratègies que utilitzen els estudiants per "aprendre" o "aprovar"
- Conèixer el perfil dels alumnes que segueixen l'avaluació continuada
- Esbrinar els motius pels quals alguns alumnes segueixen l'avaluació continuada i altres no
- Analitzar si l'estudi on-line suposa una major llibertat per a organitzar l'agenda però no per a descarregar-se d'activitat lectiva dels estudiants.
- Comprovar si la flexibilització de l'avaluació és un element que pot afegir interès a un curs on-line

A partir de les consideracions fetes en el capítol introductori, existeixen, ja de partida, unes percepcions prèvies sobre els possibles resultats. Per aquesta raó, doncs, s'han formulat unes hipòtesis, que la recerca s'encarregarà de confirmar o desmentir:

- Existeix un grup d'estudiants que valora positivament l'avaluació per examen final.
- Aquest grup estaria format per persones que comparteixen estudis amb feina i càrregues familiars.
- Estudiar a la UOC representa una dedicació major de la que els estudiants suposen abans d'iniciar els seus estudis
- Un model avaluatiu basat només en l'AC seria mal rebut per part de l'alumnat

Es considera aquesta investigació oportuna i rellevant per dos motius.

El primer és l'aprofundiment en el coneixement dels mecanismes que els estudiants es dissenyen per a la superació dels cursos en entorns virtuals, i per a comprovar si aquests mecanismes reproduïxen esquemes de funcionament propis de l'ensenyament presencial.

El segon motiu de rellevància consisteix a poder establir si els estudiants tenen una percepció de l'avaluació continuada com un element facilitador de l'aprenentatge o si, per altra banda, els suposa una dificultat afegida en haver de conciliar la formació amb les càrregues quotidianes, laborals i familiars.

3 - MARC EPISTEMOLÒGIC

Quan a finals dels anys setanta Luís Eduardo Aute plantejava que "*la ciencia es una estrategia, una forma de atar la verdad, que es algo más que materia, pues el espíritu se esconde detrás*", estava posant sobre la taula, d'una manera certament poètica, dues qüestions fonamentals sobre el coneixement de la realitat.

- La primera qüestió és que el que entenem per ciència és una manera d'apropar-se a la realitat (des del punt de vista de la sociologia es parlaria d'una manera de *construir* la realitat), però que n'hi ha d'altres.
- La segona fa referència a l'essència del que es considera real i la manera com ens hi hem d'apropar.

La ciència com a procés

Plantejar que la ciència és una manera de construir la realitat vol dir, en darrera instància, plantejar quins mecanismes tenim per apropar-nos a la realitat intersubjectiva. La resposta científica ha estat clara: la utilització del mètode científic. El coneixement científic seria, doncs, tot allò que es produeix utilitzant el mètode científic.

En aquest punt es planteja un important debat sobre si les diferents disciplines que es consideren científiques utilitzen el mateix mètode o mètodes diferents. O una combinació d'ambdues posicions extremes.

Deixant de banda aquest debat, que ha fet córrer rius de tinta i que ja ocupa milions de megabites en biblioteques virtuals, hi ha un acord unànime, si més no en el món occidental contemporani, sobre el fet que l'objectiu de la ciència és adquirir coneixements:

- Nous, o
- Més acurats
- Però sobretot, més acords amb el que és la realitat.

Des del punt de vista de la gent que es dedica a la ciència, la seva pràctica busca la solució de problemes o preguntes científiques (noves o enfocades fins al moment de manera errònia). Sovint s'ha tingut la idea que el coneixement científic seguia una evolució lineal i que anava projectant llum sobre zones que fins aquell moment restaven fosques; però després del llibre de Thomas Khun (1986) se sap que això no necessàriament ha de ser així.

El plantejament tradicional considera que la ciència està constituïda pel resultat de tota forma de procediment que ha estat elaborada seguint el mètode científic. Sobre aquest punt es poden plantejar seriosos dubtes, especialment en el context actual en què el coneixement científic no es pot deslligar de la seva aplicació industrial o comercial. Però hi ha un acord en la comunitat científica a acceptar que només pot ser considerat científic allò que s'ha produït utilitzant *el mètode científic*. Podríem dir que aquest és un acord de mínims, que suposa que dins de qualsevol societat es pot donar importància a uns descobriments o uns altres, però que sembla clar que, a banda d'això, el mínim que es necessita perquè alguna cosa es consideri científica és que hagi seguit els passos que dicta el mètode científic (mètode ve del grec i originàriament feia referència al camí que calia seguir per arribar a algun punt).

Investigació

En el context científic, la investigació és l'eina principal que es disposa per a aproximar-se a la realitat, sigui amb voluntat d'explicar, descriure, relacionar, comprendre o solucionar (un problema pràctic). Es considera una activitat de tipus científic en el seu sentit metodològic: la investigació és un procés rigorós de recollida i tractament d'informació per aplicar a un determinat fenomen, amb els objectius abans esmentats (explicar, descriure, etc.). L'essència científica de la investigació ve determinada precisament per la rigorositat dels seus processos. Aquest rigor apareix ja en la mateixa identificació dels seus objectius, que es determinen segons la seqüència:

- 1) Identificació i delimitació del problema
- 2) Valoració del problema
- 3) Formulació del problema (hipòtesi)

La formulació de la hipòtesi d'investigació en condicionarà la posterior determinació de finalitats i objectius del seu disseny. Un cop establert el "què" s'estableix el "com", el conjunt de mecanismes i sistemes de recollida de dades i de processament d'aquestes dades per a l'obtenció de resultats, com també la forma en què aquestes dades seran tractades per a la seva interpretació.

L'objectiu final de tota investigació és l'adquisició de coneixement. Aquest coneixement ha de ser oportú, és a dir útil i necessari, com també vàlid i fiable. Però és a partir d'aquesta fase del procés on les eines, els mecanismes o els sistemes poden variar significativament. Les diferències poden venir determinades per una qüestió ideològica (es creu més en uns mecanismes que en d'altres) o per una pura qüestió pràctica (per a aquell objectiu concret es considera més vàlid un mètode que l'altre).

La qüestió del mètode

S'acostuma a parlar del mètode científic com d'un procés hipoteticodeductiu que va del concret al general, però també del general al concret. Possiblement, i portat a les últimes conseqüències, el mètode científic voldria dir controlar totes les variables possibles per assegurar que aquestes estan d'acord amb el que és la realitat. Dit altrament, tot allò que no es pugui comprovar, no serà objecte de la ciència. Un exemple tòpic en aquest punt és l'existència de Déu, sobre la qual la ciència no es pot pronunciar.

Ruiz, Aristegui i Melgosa (2002) plantegen que hi ha dos grans estils d'investigació: el qualitatiu i el quantitatiu. Partint de la idea que els fets reals existeixen, el mètode quantitatiu vol donar a conèixer les característiques comuns d'aquests fets. Els fets socials tenen lleis que la ciència pot descobrir. Per això es recorre a nombres, taules i tests estadístics.

L'estil qualitatiu, per contra, es preocupa pel significat dels fets en el seu propi context cultural, donant més importància als aspectes subjectius: s'explora el significat de la realitat per als actors humans. Per això l'estudi del llenguatge i dels símbols esdevé essencial.

Pita i Pértegas (2002) plantegen que una de les diferències que es troba entre ambdós estils és que la metodologia qualitativa fa servir una base fenomenològica mentre que les tècniques quantitatives es basen més en el positivisme.

Des del nostre punt de vista, una distinció important és el fet de treballar sobre dos tipus de llenguatges diferents:

- Metodologia quantitativa: llenguatge matemàtic
- Metodologia qualitativa: llenguatge no matemàtic

Acceptant que els plantejaments o estils d'investigació quantitatiu i qualitatiu comparteixen el mateix mètode (el mètode científic), respecte aquest sobre el que es pot discrepar àmpliament, caldria acceptar que sí que hi ha dues maneres diferents de plantejar-se com es produirà la producció de nous coneixements:

- Buscant un coneixement profund de la realitat
- Buscant un coneixement representatiu de la realitat

Per exposar-ho ràpidament, podríem dir que ens poden interessar dos plantejaments:

- Saber molt de pocs casos
- Saber poc de molts casos

Amb el primer plantejament estaríem en un enfocament qualitatiu, mentre que en el segon ens mouríem en el terreny de la metodologia quantitativa. Cal explicitar que hi ha dues possibilitats no contemplades: saber molt de molts casos, que seria molt car i segurament inabastable; i saber poc de pocs casos, el resultat del qual es consideraria que tindria poques probabilitats d'acostar-se a la "realitat".

No està clar que la diferenciació entre quantitatiu i qualitatiu faci referència a la utilització de dos mètodes diferents; més aviat, tot al contrari, ambdues metodologies cerquen el mateix (el coneixement) però difereixen en la forma de representar-ho. Les diferències que es donen entre ambdós plantejaments, llavors, no es troben en el tipus de problema que es vol investigar sinó en el tipus de resultats que es busquen i les tècniques emprades per obtenir-los.

L'enfocament quantitatiu

En els plantejaments quantitativs l'important és la generalització o universalització dels resultats de la recerca (saber potser poques coses, però de molts casos). A més a més, aquests resultats se suposa que fan referència a fets objectius i no a la dimensió subjectiva de l'existència humana. D'aquesta manera es poden manipular matemàticament, unint o segmentant casos semblants, fet que permet el tractament estadístic de la informació.

Com que en aquest plantejament se suposa que els fets són reals i objectius, és a dir, que estan fora del subjecte, s'ha de tenir molta cura a l'hora d'agrupar diferents casos sota la mateixa categoria. D'aquí que es faci molt èmfasi en la definició de variables i indicadors del que s'està estudiant. Tot això porta a parlar de la importància de l'elaboració d'un bon marc teòric *previ* que justifiqui els conceptes, variables, indicadors i hipòtesis amb què es vol treballar.

Tot plegat fa que el plantejament general de les aproximacions quantitatives sigui de tipus deductiu (es va del particular al general): es fan hipòtesis que, si es validen en una mostra representativa, s'accepten com a explicacions de la totalitat (població). D'aquesta manera, es creu que es pot, no només explicar la realitat, sinó preveure-la.

L'enfocament qualitatiu

Des del punt de vista del plantejament qualitatiu, l'important és la profunditat de la informació obtinguda i no la seva extensió en l'univers estudiat. En aquest cas, no es pretén generalitzar els resultats obtinguts, perquè s'és molt conscient que només es pot parlar amb propietat dels casos estudiats.

Està establert que l'objectiu del plantejament qualitatiu és la descripció de les qualitats dels fenòmens que estudia, i que no es preocupa de mesurar en quin grau aquestes qualitats es troben en un context o situació donats.

L'èmfasi es posa en aconseguir un coneixement al més profund possible del fenomen estudiat. Es parteix de la part per intentar reconstruir el tot o, dit altrament, es fa servir un raonament **inductiu**.

En aquest intent d'accedir al tot es diu que és una aproximació holística, que planteja els fenòmens com un tot amb diferents manifestacions. De tota manera, el salt d'escala entre la part i el tot no pretén ser extrapolable, és a dir, que no es busca comprendre totes les dimensions d'un fenomen sinó aprofundir els casos que s'han estudiat.

Per posar un exemple: es pot entrevistar diferents persones i, utilitzant mètodes qualitatius, mai no es podrà dir que les opinions o característiques d'aquestes persones són representatives de la resta de la població de què formen part.

Això implica un coneixement molt profund de la realitat concreta que s'ha estudiat, però com que no permet conèixer el tot, o només ho permet de manera molt intuïtiva, no es pot dir que serveix per provar teories o hipòtesis generals. De fet, aquesta limitació és alhora la seva força, perquè una aproximació en profunditat sobre un nombre reduït de casos permet formular hipòtesis o idees que després hauran de ser validades. També permet prendre en compte dimensions del fenomen que d'entrada havien passat inadvertides. En aquest sentit, la contenció metodològica que es demana és menor, les variables no acostumen a operativitzar-se i difícilment es pensa a mesurar-les.

En aquest tipus de plantejaments no hi ha cap intenció de fer cap mena d'anàlisi estadística (a més, per qüestions de mostreig segurament aquesta seria totalment esbiaixada). També es diu que l'instrument per a la recollida de dades és el mateix investigador o investigadora, fet que és clar en les entrevistes o els grups de discussió, però que no té perquè ser igual de clar en tots els casos. Però quan es diu instrument de recollida vol dir simplement això, o sigui, que l'investigador o investigadora ha de deixar que la realitat es manifesti tal com és, sense intervenir en la seva definició.

El dilema quantitatiu - qualitatiu

A vegades s'ha plantejat la dualitat quantitatiu-qualitatiu en termes d'oposició. Així, s'ha arribat a dir que l'enfocament qualitatiu i el quantitatiu suposen dos plantejaments oposats en tant que el primer busca desenvolupar la teoria mentre que el segon intenta complementar-la. Mentre el primer estudiaria contextos, el segon analitzaria el comportament de certes variables predeterminades.

Des del nostre punt de vista, resulta clar que la decisió entre l'ús d'una metodologia d'investigació o una altra, o la combinació d'ambdues en la proporció adient, s'hauria de fer en funció dels objectius de la investigació. En funció del que es vulgui saber, s'haurà d'utilitzar una metodologia o una altra.

Malgrat això, tal com ja planteja Marquès (1996), hi ha la tendència, sobretot en determinats contextos socials, a preferir els resultats de la investigació

quantitativa. Sense tenir-ne cap prova concloent, creiem que si un treball d'investigació va destinat a polítics o a institucions de gestió pública, aquest tendeix a tenir una tendència marcadament quantitativa. Si, en canvi, la investigació va destinada al públic més general, el seu tall és marcadament qualitatiu, per a aconseguir més 'proximitat' amb el lector, humanitzant el treball a partir de l'anàlisi de casos reals.

4 - METODOLOGIA

Per aconseguir portar a terme els objectius que s'han especificat en el capítol 2, s'ha treballat tant amb metodologies qualitatives com quantitatives, dividides en dues fases diferents:

1a fase: grup de discussió virtual

La primera fase consisteix en la realització d'un grup de discussió. Un grup de discussió o entrevista en grup és una forma d'entrevista no estructurada que condueix o coordina una persona amb una preparació especial en la qual participa un grup nombrós de persones que reuneixen uns requisits preestablerts i on es debaten temes relacionats amb l'objecte de la investigació. En tractar-se de l'estudi d'una comunitat que es pot qualificar de *virtual* (una aula dels estudis de Turisme de la UOC), en aquest cas, el mitjà de comunicació ha estat el fòrum de l'aula.

A través del fòrum es varen plantejar tres temes diferents, que s'anaven introduint cada dos dies, sense tancar el debat de cap dels temes anteriors. Els enunciats d'aquests temes varen quedar establerts de la següent manera:

- Si ara mateix haguessis de recomanar a algú que estudiés a la UOC, ho faries? Per quins motius?
- El sistema d'avaluació continuada és millor que el tradicional?¹
- Com saps, hi ha estudiants que no segueixen l'avaluació continuada. Què en penses?

Cal remarcar que tant en la primera fase com en la segona la població estudiada ha estat l'aula que s'acaba d'esmentar. Per tant, no es poden fer inferències estadísticament significatives a altres aules o estudis.

¹ En aquest punt no es donava cap definició sobre què calia entendre per *sistema tradicional*, esperant obtenir-ne la definició a partir de les intervencions de les persones en els grups de discussió.

2a fase: enquesta virtual

Es tracta d'una enquesta a tota la població, definida com els i les estudiants de l'assignatura d'Estructura de Mercats, aula 2 de la UOC, curs 2006-2007, segon quadrimestre. 30 persones.

Aquesta enquesta contenia un seguit de variables que es divideixen en quatre grans blocs. Com es pot veure, aquestes variables varen ser operativitzades en forma de preguntes, algunes obertes i altres tancades, de tipus quantitatiu i qualitatiu:

1 - Variables sobre el perfil estudiantil

Indicadors: preguntes

- Et consideres un/a bon/a estudiant?
- En general, la mitjana de les teves notes és de ...?
- Quin sistema d'avaluació segueixes, AC o examen final?
- Per què?
- Quantes hores dediques a estudiar a la UOC?
- Entre setmana o cap de setmana? o ambdós

2 - Variables sobre la valoració de l'avaluació continuada - examen final

Indicadors: preguntes

- En el teu cas, dels dos sistemes d'avaluació que ofereix la UOC (AC i examen final), quin consideres més adient?
- Per què?
- I parlant en general, quin et sembla el millor?
- Per què?
- Quin dels dos sistemes assegura un millor aprenentatge?
- Per què?
- Consideres que cada un d'aquests dos sistemes d'avaluació s'adequa a perfils d'estudiants diferents?
- Si has contestat que sí, podries explicar-ho una mica més?

3 - Variable sobre la dedicació

Indicadors: preguntes

- Actualment, a més a més d'estudiar, treballes?
- Quantes hores?
- Per compte propi o aliè?
- Tens responsabilitats familiars?
- Quants fills que convisquin amb tu tens?
- Consideres que pots dormir les hores que necessites?
- Si has contestat que no, el fet de dormir poc té alguna cosa a veure amb el fet d'estudiar a la UOC?
- En una setmana normal, quantes hores pots dedicar a estudiar a la UOC?
- I en aquesta assignatura en concret?
- Cada quant et connectes al Campus?
- Consideres aquest temps suficient per aconseguir els resultats que et proposes en els teus estudis?
- El darrer cap de setmana, has fet alguna feina per a la UOC?
- Podries recordar quantes hores?
- Normalment passes moltes hores connectat al campus o fas petites connexions en diferents moments del dia?
- El calendari de la UOC, s'adapta a les teves necessitats?
- Si no, per què?

4 - Variables sobre perfil de la persona enquestada

Indicadors: preguntes

- Edat
- Gènere
- Tipus de connexió de què disposa
- Des d'on es connecta? (casa, feina...)

Cal remarcar que tot i que s'havia proposat en el disseny inicial una cinquena variable sobre la qualificació obtinguda en les avaluacions del curs actual, aquesta variable va ser descartada perquè no responia als objectius plantejats en aquest estudi i per la dificultat de posar-la en pràctica (no es va trobar la manera d'assegurar la confidencialitat de les dades² i alhora poder aprofundir en els casos concrets).

3a fase: estudi de casos - entrevistes

A partir d'aquí es pretenia aprofundir més en l'anàlisi d'alguns casos, segmentant els tipus d'estudiants en diferents categories que serien comparades entre elles. Aquesta part va ser abandonada per manca de temps i perquè no es considerava que pogués aportar informacions rellevants (vegeu l'apartat dedicat a les limitacions d'aquest estudi).

Anàlisi de dades

Les dades obtingudes en les dues fases d'aquesta recerca s'analitzen de manera diferent en cadascuna d'elles.

Així, l'anàlisi de la primera fase (grup de discussió) es duu a terme mitjançant una anàlisi del contingut del document de text generat en el fòrum (vegeu annex). Per dur aquesta anàlisi s'utilitza el programa Atlas.ti.

Pel que fa a la segona fase, es procedeix a una anàlisi estadística de les 27 variables tancades de què consta l'entrevista (vegeu annex). Les altres 8 variables que completen el formulari són preguntes obertes que han de ser recodificades prèviament si es volen estudiar quantitativament. En aquest cas també se n'ha fet una anàlisi de contingut.

En aquesta segona fase es duu a terme una sèrie d'anàlisis d'estadística descriptiva (freqüències i mitjanes) i d'estadística bivariante (taules de contingència i alguna correlació simple).

² Les enquestes no contenen informació que permetés identificar qui la contestava. Només es coneixia la IP des d'on havia estat enviat el formulari de resposta.

5 - RESULTATS

Principals resultats obtinguts en els grups de discussió

L'exposició dels resultats més importants que s'han obtingut en els diferents grups de discussió s'ha reduït al màxim possible, donant-li la forma d'un esquema. Més endavant es reprendrà l'estudi d'aquesta informació de manera conjunta amb les dades aportades en les preguntes obertes de l'enquesta.

Primer debat

- Aspectes positius
 - Combinació feina - família - estudis
 - Si hagués d'estudiar presencialment no ho podria fer
 - Permet reprendre els estudis després de molts anys
 - Preguntes que impliquen haver de cercar informació
 - Importància dels fòrums actius
 - Comentaris de les notes per part dels consultors
 - Els professors (sic) han de ser simpàtics, bromistes, donar sensació de proximitat...
 - No haver-se de desplaçar
 - S'adapta a les necessitats dels estudiants
 - Metodologia UOC: seguiment exhaustiu, tipus d'avaluació, estudis més amens, formació permanent, universitat moderna i interessant
 - Es troben companyies
 - Omple un buit en el sistema d'ensenyament
 - Permet estudiar la gent que ha de treballar (per a persones sense recursos és com una segona oportunitat)
 - Dóna suport a les necessitats formatives de les empreses
 - Caire d'informalitat (pots estudiar quan vols)
 - Permet escollir assignatures i no seguir un programa marcat
 - Retorna la il·lusió per estudiar
 - Flexibilitat
 - Serveis
- Aspectes negatius
 - El mes de febrer és massa llarg
 - Els idiomes, Amadeus
 - Alguns problemes tècnics
 - Algunes aules són massa grans
 - Preus de matrícula
 - Materials no sempre actualitzats
 - Les trobades presencials no acaben de funcionar
 - Convalidacions
 - Pocs crèdits de lliure elecció

Segon debat

- Aspectes positius de l'avaluació continuada
 - No haver d'empollar
 - És el millor mètode
 - Els conceptes s'aprenen millor (no empollar per després oblidar)
 - Tens més possibilitats de millorar
 - Més exigent en el dia a dia, però s'aprèn més
 - Obliga a un cert hàbit d'estudi i constància, fet que deriva en una millor assimilació dels conceptes
 - Permet rectificar quan s'esquivoca
 - És un sistema més flexible
 - Obliga a estudiar una mica cada dia
 - Superar pac permet automotivar-se
 - Es treballa tot el tema amb les pac
 - L'AC és la gràcia de la UOC
 - El mètode de l'examen i empollada (tradicional) ha quedat antiquat

Tercer debat

- Els estudiants que no segueixen l'AC és perquè no tenen temps d'entregar els treballs o estan acostumats a empollar
- Possiblement no poden estudiar presencialment i tampoc fer les pac
- Qui no fa AC s'equivoca, perquè no reparteix l'esforç al llarg de tot el semestre
- No s'aprèn tant fent l'empollada el darrer dia
- Qui no fa AC perd oportunitats (sempre pots anar a l'examen final)
- Algunes persones compaginen les pac amb els exàmens finals
- Va a examen la gent que repeteix o coneix bé el temari
- L'examen final és un sistema per a imprevistos
- La gent que no fa AC perd l'oportunitat dels contactes que es fan al fòrum

Principals resultats obtinguts en l'enquesta: anàlisi univariant

Sobre la població estudiada

La població estudiada estava formada per 30 persones, de les quals 21 varen contestar l'enquesta proposada. S'ha d'especificar que aquest grup de 21 persones no forma una mostra, en el sentit que no va ser triada per cap criteri de mostreig, sinó que el conjunt de l'aula estudiada va ser convidat a participar en l'enquesta, tant si seguien el sistema d'AC com si no. D'aquesta manera, les dades obtingudes:

- No precisen se sotmeses a les habituals anàlisis de marge d'error i interval de confiança (no es tracta de cap mostra)
- Poden presentar biaixos no mostrals
- No es pot assegurar que es puguin extrapolar fora de l'aula que s'ha estudiat (per exemple, per fer-les representatives de la resta del campus de la UOC, ni tan sols dels mateixos estudis de turisme).

Aquestes 21 persones es divideixen gairebé a parts iguals entre homes (11 casos) i dones (10 casos). La seva mitjana d'edat és de 35,2 anys (DE 9,5). La persona més jove tenia 21 anys, mentre que la més gran n'havia complert 55.

La majoria (76%), a més d'estudiar, treballen. Cal remarcar que hi ha un 20% dels estudiants d'aquesta aula que no compaginen estudis i treball. La seva jornada laboral se situa en les 38,8 hores setmanals de mitjana (DE 10,4). De les persones que diuen treballar, només una treballa menys de 35 hores setmanals. La major part de la gent que treballa, ho fa per compte aliè.

Més del 83% d'aquestes persones (15 casos) es consideren bons estudiants³, mentre que no arriba al 17% el percentatge de la gent que s'autoqualifica com a mal estudiant.

p29 Et consideres un/a bon/a estudiant?	Freqüència	Percentatge
P29 = No	3	16,7%
P29 = Sí	15	83,3%
Total	18	100,0%

A l'hora de posar de manifest les seves notes globals, el 70% reconeixen una mitjana de notable, mentre que només el 10% té una nota mitjana d'aprovat. El 20% restant correspon a excel·lents.

³ Si no es tenen en compte les persones que no han volgut contestar aquesta pregunta, el percentatge arriba al 83%.

p30 En general, la mitjana de les teves notes és de ...?	Freqüència	Percentatge
P30 = A (excel·lent)	4	20,0%
P30 = B (notable)	14	70,0%
P30 = C+ (aprovat)	2	10,0%
Total	20	100,0%

Sobre els seus estudis

A banda del que s'acaba de dir, convé ressaltar que només una persona de les 21 estudiades no segueix sempre el sistema d'avaluació continuada, sinó que ho fa només en algunes assignatures.

Les hores setmanals mitjanes de dedicació a l'estudi en qualsevol assignatura de la UOC són de 14,8 (DE 8,9), però s'ha de posar de manifest que hi ha una gran diferència pel que fa a la dedicació: hi ha persones que diuen estudiar 2 hores i persones que n'estudien fins a 40. La moda, però, se situa en les 12 hores (6 persones).

Més de la meitat de les persones entrevistades (57%) estudien tant entre setmana com en el cap de setmana. No arriben al 20% els casos de persones que només estudien entre setmana.

p4 Quan estudies?	Freqüència	Percentatge
P4 = Entre setmana	4	19,0%
P4 = Entre setmana i caps de setmana	12	57,1%
P4 = Unes setmanes d'una manera i unes altres d'una altra	5	23,8%
Total	21	100,0%

Dues tercers parts havien fet alguna feina com a estudiants de la UOC el cap de setmana anterior al dia en què varen respondre l'enquesta; la durada mitjana d'aquesta activitat va ser de 8,6 hores (DE 5,7).⁴

p24 El darrer cap de setmana, has fet alguna feina per a la UOC (com a estudiant)?	Freqüència	Percentatge
P24 = No	7	33,3%
P24 = Sí	14	66,7%
Total	21	100,0%

⁴ Cal tenir present que aquesta enquesta es va dur a terme durant la darrera setmana del mes de maig.

Pel que fa a les preferències quant al sistema d'avaluació, tots els casos varen manifestar preferir l'avaluació continuada, tant en general com en el seu cas en particular. Per al 90% aquest sistema era el que assegurava un millor aprenentatge.

Una dada interessant és que més del 52% de les persones entrevistades varen considerar que el sistema d'examen final i el d'AC era adequat per a perfils d'estudiants diferents.

p11 Consideres que cada un d'aquests dos sistemes d'avaluació s'adequa a perfils d'estudiants diferents?	Freqüència	Percentatge
P11 = No	7	33,3%
P11 = No ho sé	3	14,3%
P11 = Sí	11	52,4%
Total	21	100,0%

Sobre la conciliació estudis - vida familiar

Una dada interessant és que la població estudiada es divideix a parts iguals entre aquelles persones que tenen responsabilitats familiars i les que no en tenen (47% cada cas). El 56% del total no té fills que convisin amb la persona enquestada i que els reclamin l'atenció.

Gairebé el 30% dels casos estudiats consideren que no poden dormir les hores que necessiten. En el 28,6% del total de casos estudiats, el fet de dormir menys hores de les que es consideren necessàries, es vincula al fet d'estudiar a la UOC.

p18 Consideres que pots dormir les hores que necessites?	Freqüència	Percentatge
P18 = No	6	30,0%
P18 = Sí	14	70,0%
Total	20	100,0%

p19 Si has contestat que no, el fet de dormir poc té alguna cosa a veure amb el fet d'estudiar a la UOC?	Freqüència	Percentatge
P19 = No	1	14,3%
P19 = Sí	6	85,7%
Total	7	100,0%

Sobre les connexions al campus

El 90% d'aquestes persones disposen d'una connexió ADSL per accedir al campus de la UOC.

El 80% de les persones enquestades manifesten connectar-se diàriament al campus. La durada d'aquesta connexió és molt irregular, com es pot veure en la següent taula:

p22 Aproximadament, quant dura la teva connexió?	Freqüència	Percentatge
P22 = Em connecto de manera molt irregular	3	14,3%
P22 = Entre mitja hora i una hora	8	38,1%
P22 = Menys de mitja hora	3	14,3%
P22 = Més de dues hores	4	19,0%
P22 = Més d'una hora	3	14,3%
Total	21	100,0%

Cal fer esment que per a la totalitat de persones entrevistades, el temps de connexió que fan servir és l'adequat per aconseguir els resultats que es proposen en els seus estudis.

La durada de les connexions es pot veure en la taula annexa i mostra que la gran majoria dels estudiants entrevistats fan petites connexions repartides en diferents moments al llarg del dia:

p26 Normalment, quan estudies, passes moltes hores connectat al campus o fas petites connexions en diferents moments del dia?	Freqüència	Percentatge
P26 = Faig connexions llargues	5	23,8%
P26 = Faig connexions petites repartides durant el dia	15	71,4%
P26 = Faig una sola connexió petita al dia	1	4,8%
Total	21	100,0%

Les respostes que es varen donar quan es va preguntar des d'on es connectaven al campus va donar lloc a les següents respostes:

- casa
- feina
- cibercafé
- Wifi

En un sentit semblant, per a la majoria de persones entrevistades (85%) el calendari acadèmic de la UOC s'adapta a les seves necessitats. Una anàlisi

qualitativa d'aquest darrer punt indica que els motius pels quals no s'adapta el calendari a les necessitats es troba en:

- Proposta de debats no anunciats prèviament
- Adaptació forçosa al calendari acadèmic
- No respectar algunes festes, com ara les de Nadal

Anàlisi qualitativa de les preguntes obertes

Tot i que no aporta massa dades noves, les preguntes obertes dins d'una enquesta són interessants perquè generalment incrementen la profunditat de la informació obtinguda. Malauradament, fan més difícil la tabulació de les dades i el seu tractament estadístic.

Amb tot, convé fer explícites les idees més interessants que es varen obtenir amb aquest tipus de preguntes.

Sobre el sistema d'avaluació continuada

- No t'ho jugues tot a un sol examen
- Serveix per aprendre al teu ritme
- Es pot aprendre més, i no cal patir per l'examen final
- És un bon sistema per sintetitzar matèria i aprendre el més important de cada assignatura
- Suposa un esforç continu
- L'assimilació de conceptes és major, ja que es van aplicant coneixements a situacions reals
- Si no surt bé, sempre et queda l'última oportunitat de l'examen
- Permet organitzar-te el temps i no jugar-t'ho tot amb un examen final
- Veus les errades que vas cometent
- Obliga a fer un seguiment constant
- No hi ha la pressió i els nervis d'un examen final
- El sistema d'AC fa gaudir més de l'assignatura
- Assegura un aprenentatge progressiu i adaptat a les possibilitats de temps
- És la millor manera d'aprendre i passar amb èxit el semestre
- Evita que s'acumuli molta matèria
- Amb els exercicis se sap fins a quin punt s'ha assolit la matèria
- Connectar-se al campus i fer-hi les pacs és un element agradable

- Entrar al campus, preguntar els dubtes als consultors i comunicar-me amb els altres estudiants és un element positiu i agradable
- Aprendre de memòria dades interminables no serveix de res si no se sap com aplicar-les ni quin sentit real tenen
- Implica un treball individual de recerca
- Els exercicis ajuden a assolir els coneixements
- Es fa un seguiment exhaustiu de l'assignatura

A la pregunta 12, sobre si l'AC i el "sistema tradicional"⁵ responien a perfils diferents d'estudiants, es varen trobar respostes com les que segueixen, que com es veu fan referència sobretot a la disponibilitat de temps per a l'estudi i a alguns elements de personalitat (constància i disciplina):

- No tothom té suficient temps per poder seguir una avaluació continuada
- El temps de dedicació diària
- No tothom és constant i disciplinat
- L'AC la fa la gent que té interès a aprendre
- Hi ha persones que prefereixen estudiar més en un espai de temps més concentrat, per tant prefereixen l'examen final
- Hi ha persones que no poden dedicar les hores necessàries durant la setmana i prefereixen estudiar-ho tot per a l'examen.

⁵ L'anàlisi del que és per a la població estudiada el sistema tradicional indica que amb aquest concepte es fa referència a un sistema basat exclusivament en l'avaluació per examen final.

Principals resultats obtinguts en l'enquesta: anàlisi bivariant

Els resultats obtinguts mostren diferències estadísticament significatives en els següents casos:

Els homes tendeixen més a declarar-se mals estudiants que les dones (cap dona s'ha declarat mala estudiant).

P32 Ets un home o una dona?			
p29 Et consideres un/a bon/a estudiant?	P32 = Dona	P32 = Home	TOTAL
P29 = No	0	3	3
% Fila	0,0	100,0	100,0
% Columna	0,0	27,3	14,3
P29 = No vull contestar	0	3	3
% Fila	0,0	100,0	100,0
% Columna	0,0	27,3	14,3
P29 = Sí	10	5	15
% Fila	66,7	33,3	100,0
% Columna	100,0	45,5	71,4
TOTAL	10	11	21
% Fila	47,6	52,4	100,0
% Columna	100,0	100,0	100,0

Anàlisi de tabla simple

Chi quadrat	gl	Probabilitat
7,6364	2	0,0220

Així mateix, la mitjana setmanal d'hores dedicades a estudiar a la UOC és molt diferent entre les persones que es consideren bones estudiants (16,5) i les que no s'hi consideren (7,3).⁶

Quant als resultats, s'observa que aquests milloren en funció de les hores dedicades a l'estudi. Així, per obtenir

- una mitjana d'excel·lent cal dedicar 19,2 hores setmanals a l'estudi,
- una mitjana de notable n'hi ha prou amb 14,5
- si el que es vol és simplement aprovar, serà suficient amb 8,5 hores d'estudi setmanal de mitjana.

Convé remarcar que no hi ha cap diferència segons el gènere ni l'edat.

⁶ Cal esmentar que aquestes dades no serien estadísticament significatives si s'hagués treballat amb una mostra aleatòria.

Segons s'observa, es troben diferències significatives pel que fa a les notes obtingudes en relació al fet de treballar, en el sentit que la gent que treballa tendeix a treure millors notes. Aquest fet és clar en la població estudiada, però no es pot afirmar rotundament que es pugui extrapolar al conjunt del campus UOC.

P13 Actualment, a més a més d'estudiar, treballes?			
p30 En general, la mitjana de les teves notes és de ...?	P13 = No	P13 = Sí	TOTAL
P30 = A (excel·lent)	1	2	3
% Fila	33,3	66,7	100,0
% Columna	25,0	13,3	15,8
P30 = B (notable)	1	13	14
% Fila	7,1	92,9	100,0
% Columna	25,0	86,7	73,7
P30 = C+ (aprovat)	2	0	2
% Fila	100,0	0,0	100,0
% Columna	50,0	0,0	10,5
TOTAL	4	15	19
% Fila	21,1	78,9	100,0
% Columna	100,0	100,0	100,0

Anàlisi de taula simple

Chi quadrat	gl	Probabilitat
9,4020	2	0,0091

6 - CONCLUSIONS I PROPOSTES

Els resultats d'aquest estudi demostren que la major part de l'alumnat de l'aula 2 d'Estructura de Mercats segueix el sistema d'avaluació continuada, tant per motius pràctics (és més fàcil de superar l'avaluació) com per convenciment sobre el fet que és el millor sistema d'avaluació. És, per tant, l'estratègia que utilitzen per aprendre i aprovar.

El perfil dels estudiants que segueixen l'avaluació continuada no presenta diferències pel que fa al gènere i tampoc a l'edat. Normalment són persones que compaginen estudis, feina i vida familiar.

Tot i que no s'ha pogut saber perquè alguns estudiants no segueixen el sistema d'avaluació continuada, es pot pensar que aquest fet tindria que veure amb elements com la disponibilitat de temps per dedicar als estudis, els coneixements previs de segons quines matèries, etc. El que en aquest estudi s'ha anomenat *sistema tradicional* és comprès per les persones estudiades com el sistema que es basa en l'avaluació final a través d'un únic examen presencial (examen final).

Els resultats d'aquest estudi demostren que estudiar en entorns no presencials asincrònics dona als estudiants una major percepció de llibertat per organitzar-se l'agenda, tot i que això no suposa una pèrdua d'activitat lectiva. Els comentaris generals i les respostes als qüestionaris mostren com el sistema d'avaluació continuada permet anar fent petits passos en funció del ritme de cada una de les persones implicades, però es deixa veure també que el sistema tradicional (l'examen final) podria comportar menys dedicació en conjunt, o com a mínim, una dedicació més concentrada.

Sembla clar que aquesta flexibilització en el sistema d'estudi i avaluació és un dels elements que fa interessant el seguiment d'uns estudis en línia.

Pel que fa a les hipòtesis que s'havien plantejat al principi d'aquesta recerca cal dir que:

- La primera hipòtesi (existeix un grup d'estudiants que valora positivament l'avaluació per examen final) no s'ha pogut comprovar de manera directa, perquè les persones que segueixen aquest sistema d'avaluació no han participat ni en els grups de discussió ni han contestat l'enquesta.
- No queda demostrat que les persones que compaginen estudis amb feina i càrregues familiars prefereixin el sistema tradicional d'avaluació, com deia la segona hipòtesi. Més aviat s'insinua una tendència en sentit contrari.

- La tercera hipòtesi (estudiar a la UOC representa una dedicació major de la que els estudiants suposen abans d'iniciar els seus estudis) no s'ha pogut comprovar directament. De tota manera, les dades qualitatives no donen cap mostra que aquesta hipòtesi es compleixi.
- La darrera hipòtesi plantejava que un model avaluatiu basat només en l'avaluació continuada seria mal rebut per part de l'alumnat. Aquesta hipòtesi no s'ha pogut validar per la manca de respostes de persones que fessin servir el sistema tradicional.

A l'hora d'avaluar els instruments dissenyats i la seva posada en pràctica s'han trobat una sèrie de punts que caldria millorar o modificar⁷:

Sobre el grup de discussió

- Tot i que la participació ha estat proporcionalment destacable hi ha hagut una mancança important: la gent que no segueix l'AC no hi ha participat, cosa que ha impedit establir comparatives amb la resta d'estudiants.
- No hi ha hagut gaire interrelació entre els membres del grup; s'ha convertit en un seguit de respostes individuals en un context públic. Això pot venir donat per un mal plantejament de les preguntes o també per una dinamització errònia dels debats.

Sobre l'enquesta

- No s'ha pogut arribar a aquella gent que no segueix el sistema d'avaluació continuada
- El sistema tècnic emprat no permet assegurar que no hi hagi persones que contestin més d'una vegada
- L'anàlisi de les preguntes obertes, tot i que dóna molta informació, esdevé força més complicada
- La informació obtinguda mitjançant aquestes preguntes obertes és molt semblant a la que va sortir en el grup de discussió. Probablement caldria replantejar el sentit d'un dels dos instruments.

⁷ Cal fer esment que, un cop acabat el termini per contestar l'enquesta, es va donar l'oportunitat a les persones de l'aula de donar la seva opinió sobre aquest instrument mitjançant un formulari que s'enviava a l'equip investigador de manera anònima.

- El fet que un dels membres de l'equip que va fer la recerca fos el mateix consultor de l'aula segurament ha afectat la participació de certes persones i el sentit de les seves respostes.
- Les persones que han contestat l'enquesta han trobat que les preguntes 2, 6 i 8 eren repetitives, encara que es referien a dimensions diferents del sistema d'avaluació.

7 - AVALUACIÓ DEL CURS I AUTOAVALUACIÓ

Un procés d'investigació és una activitat que requereix un alt nivell de meticulositat i rigor. És condició indispensable pel seu component científic. En aquest sentit s'ha comprovat al llarg del curs, a través de comentaris, debats i fonts consultades, que el treball en equips és un dels elements més importants a l'hora de dur a terme una proposta d'aquestes característiques. La conjunció, l'acord, l'intercanvi de punts de vista i la simple reunió de persones amb trajectòries i perfils diferenciats donen sempre a aquests projectes un component de riquesa que va en favor de l'obtenció de resultats més acurats i complets, és a dir amb més rigor.

Per altra banda l'exposició als materials, les consultes i aportacions i el contrast d'opinions amb consultor i companys s'han mostrat també com a un dels components importants per a l'adquisició dels continguts i per a l'assimilació dels coneixements. En aquest sentit, i tot i possibles mancances en els resultats obtinguts, val a dir que l'experiència de *learning by doing*, la realització i execució d'una projecte de recerca, ha esdevingut també un dels elements que ha contribuït més a l'assoliment dels objectius.

Probablement les mancances del curs han estat més circumstancials que procedimentals. Amb un grup més nombrós i amb la possibilitat de formar més equips, i més complets, el nivell de riquesa d'aportacions i treballs hauria estat més elevat. Si més no, val la pena tenir present que en els processos d'aprenentatge sovint es pot aprendre tant de les fortaleeses com de les mancances.

5 - BIBLIOGRAFIA

- Kuhn, Thomas S. (1986). La estructura de las revoluciones científicas (10a edc.) Mèxic: Fondo de Cultura Económica.
- Llauradó, O. (200). El trabajo de campo online: qué hemos aprendido en los últimos 10 años. Investigación y marketing, 91, p. 1-7.
- Marquès, P. (1996). Metodologías de investigación. Modelo para el diseño de una investigación educativa. Document consultat el 30 de maig de 2007 a <http://dewey.uab.es/pmarques/edusoft.htm>
- Pita Fernández, S.; Pértegas Díaz, S. (2002). Investigación cuantitativa y cualitativa. Cad. Aten. Primaria, 9, p. 76-78.
- Rodríguez Gómez, D.; Valldeoriola Roquet, J. (2007). Mètodes i tècniques d'investigació en línia. Barcelona: UOC.
- Ruiz, J. I.; Aristegui, I.; Melgosa, L. (2002). Cómo elaborar un proyecto de investigación social. Bilbao: Universidad de Deusto.

6 - ANNEXOS

Annex 1 - Enquesta

A continuació s'inclou l'enunciat de les 35 preguntes de què constava l'enquesta. El qüestionari complet es pot consultar a <http://www.geocities.com/francescroma/enquesta.html>

- 1 - Quin sistema d'avaluació segueixes?
- 2 - Per què segueixes aquest sistema d'avaluació?
- 3 - Aproximadament, quantes hores a la setmana dediques a estudiar a la UOC??
- 4 - Quan estudies?
- 5 - Dels dos sistemes d'avaluació que ofereix la UOC (avaluació continuada i examen final), quin consideres més adient per al teu cas particular?
- 6 - T'importa justificar la teva resposta?
- 7 - I, parlant en general, quin et sembla millor?
- 8 - T'importa justificar la teva resposta?
- 9 - Quin dels dos sistemes assegura un millor aprenentatge?
- 10 - Per quines raons?
- 11 - Consideres que cada un d'aquests dos sistemes d'avaluació s'adequa a perfils d'estudiants diferents?
- 12 - Si has contestat que sí, podries explicar-ho una mica més?
- 13 - Actualment, a més a més d'estudiar, treballes?
- 14 - Quantes hores SETMANALS treballes?
- 15 - Per compte propi o aliè?
- 16 - Tens responsabilitats familiars?
- 17 - Quants fills tens que convisquin amb tu i que necessitin atenció?
- 18 - Consideres que pots dormir les hores que necessites?
- 19 - Si has contestat que no, el fet de dormir poc té alguna cosa a veure amb el fet d'estudiar a la UOC?
- 20 - Normalment, quantes hores SETMANALS dediques a l'assignatura d'Estructura de Mercats?
- 21 - Cada quant et connectes al Campus?
- 22 - Aproximadament, quant dura la teva connexió?

- 23 - Consideres aquest temps de connexió suficient per aconseguir els resultats que et proposes en els teus estudis?
- 24 - El darrer cap de setmana, has fet alguna feina per a la UOC (com a estudiant)?
- 25 - En cas afirmatiu, podries recordar quantes hores hi has dedicat?
- 26 - Normalment, quan estudies, passes moltes hores connectat al campus o fas petites connexions en diferents moments del dia?
- 27 - El calendari acadèmic i lectiu de la UOC, s'adapta a les teves necessitats?
- 28 - Si el calendari de la UOC no s'adapta a les teves necessitats, per quin/s motiu/s és?
- 29 - Et consideres un/a bon/a estudiant?
- 30 - En general, la mitjana de les teves notes és de ...?
- 31 - Quina edat tens
- 32 - Ets un home o una dona?
- 33 - De quin tipus de connexió disposes?
- 34 - Podries dir-nos des d'on et connectes? (casa, feina...)
- 35 - Finalment, si vols fer algun comentari, el pots fer a continuació

Annex 2

Debat 1 - Si ara mateix haguessis de recomanar a algú que estudiés a la UOC, ho faries? Per quins motius?

Hola,

Tal com hem anunciat al tauler, com respondríeu la següent pregunta?:

Si ara mateix haguessis de recomanar a algú que estudiés a la UOC, ho faries? Per quins motius?

Gràcies per la vostra col·laboració!

Francesc Roma i Casanovas

Bona tarda,

Treballant i la família i fent molts anys que no estudio, alguna cosa deu funcionar que m'ha com enganxat. Busco tot el temps per dedicar-m'hi, crec que si no fos d'aquesta manera amena no ho hagués contiuat.

El que veig molt positiu: el tipus de preguntes que es fan, són com de recerca, t'obliguen a llegir tot el temari, a fer-te un resum, per després poguer fer la PAC. Aquest metodologia no és pesada com abans, que havíem d'empollar, i deixar-ho anar en un exàmen amb els nervis que això comportava.

Si el forum és actiu, no t'oblides . VA bé que cada dia hi hagi alguna cosa

Potser el temps del mes de febrer és massa llarg, llavors costa molt tornar-hi. Estaria bé que hi hagués la possibilitat de fer algun crèdit.

Estar molt bé això de fer-te algun comentari de la nota del que has fallat. Perquè de vegades les notes deprimeixen. Per exemple, ja una assignatura que sempre he tret C i no sé on he fallat. Llavors consta ficar-s'hi altre vegada.

Els comentaris fan que et donen energia. FAn que sembla que coneixis el professor i et venen ganes de treballar en aquella assignatura.

Els professors ha de ser simpàtics, fer alguna broma, etc,

Ara per ara amb 11 assignatures que he fet, menys un, tots m'han donat aquesta sensació de proper.

Hauré de pensar molt, però de dolent o per millorar no se m'acudeix res, ho sento. Sé que deu ser el que us interessa.

Hola a tot hom:

Sí, sens dubte.

Primer, la UOC et permet anar a la universitat sense haver-te de desplaçar, circumstancia força interessant pels que, per diversos motius (familiars, laborals, localització, etc.) ens és complicat o no tenim temps per perdre; s'adapta a les teves necessitats i tu pots adapta-ho als horaris que et siguin més convenients.

Segon, la metodologia de la UOC és força interessant i complerta; no tant sols es gaudeix d'un seguiment exhaustiu per part del professorat sinó que t'obliga a treballar, estudiar, memoritzar, comprendre totes les assignatures de les quals et pots matricular; t'ajuda a espavilar-te en els treballs de recerca i aprenentatge, obtenint un grau de coneixements força complert. A més te una oferta d'estudis força ampla.

Tercer, la relació que s'estableix amb els companys. A la UOC sempre hi trobes companyonia.

Fins aviat.

Hola a tots,

Primer m'agradaria dir que si es ben cert que a cadascun de nosaltres ens motiva un determinat aspecte (el sistema d'estudis, el cost, etc) per a aconseguir diverses metes (obtenir un títol, cultivar-se, etc) crec que en termes generals el perfil de la majoria dels estudiants de la UOC són persones entre 25 i 45 anys amb una voluntat "tardia", segons el model d'estudis actual, de aconseguir una fita, bé sigui de caire personal, es a dir, sense voluntat de influir en el camp professional, bé sigui de caire professional, es a dir, per a aconseguir un millor lloc de treball dins la teva professió, de la qual es molt probable que no es disposi d'estudis previs encara que si de experiència.

La resposta a la pregunta de si recomanaria la UOC per estudiar es rotundament SI.

Per que? dons per que la UOC ha omplert un espai buit que mancava dins les tendències actuals del mercat professional envers el sistema d'estudis standard proposat.

M'explicaré, fins ara l'única manera d'accedir a uns estudis era pel sistema tradicional de un sistema presencial que encadenava amb els estudis de bachillerat i que només uns quants privilegiats, en els quals els hi ho permetien, podien compaginar amb els estudis. Es a dir, que o disposaven, la teva família, de diners per a costejar-te els estudis o l'havies de compaginar amb un treball parcial per poder acudir físicament a les classes. Ara amb la UOC no només es possible tenir un treball "full time" i compaginar-ho amb uns estudis per aquelles persones que econòmicament no disposen de gaires recursos, si no que a més a més es possible donar una segona oportunitat a aquells altres que en el seu temps (em refereixo al període que va dels 18 al 25 anys de la vida de qualsevol persona on se supose que s'hauria de formar) per qualsevol motiu no ho van poder realitzar.

Però a més a més amb la UOC es dona suport a la necessitat formativa que les empreses necessiten per al seu personal, ja que avui en dia els coneixements sobre les matèries són tant amplis que la formació ha esdevingut constant en la majoria de camps professionals.

En definitiva, crec que la UOC ha sabut copsar un mercat qmb una necessitat creixent tenint en compte les tendències del mercat empresarial i necessitats de les persones.

"investiga quines necessitats tenen els teus con-ciutadans i crea la teva empresa per a donar servei...el negoci arribarà tot sol"

PS:M'AGRADARIA QUE EM FESIU ARRIBAR LES CONCLUSIONS DEL TREBALL, GRACIES.

Anem a veure! Jo no és que recomanés estudiar a la UOC, sino que ja ho he fet. Jo estic molt contenta, sempre havia volgut estudiar turisme, vaig començar-ho presencialment, i no vaig estar-hi ni 3 mesos, perquè en aquells moments la meva situació personal no m'ho va

permetre, i vaig haver de treballar a l'empresa familiar. Al cap d'uns anys vaig veure la UOC, i que podia estudiar el que més m'agradava. En aquell moment, encara ho tenia pitjor per estudiar presencialment, ja tenia un pis, vivia en parella, i no tenia temps per estudiar i anar a la universitat, no podia treballar menys hores pq necessitava pagar l'hipoteca... Així que gràcies a la UOC estic estudiant la carrera que m'agrada, i jo sí somio amb treballar en el sector, m'encantaria treballar en una agència de viatges, i segur que ho aconseguiré. No sé quan, però ho aconseguiré, pq amb la UOC puc anar ajustant els estudis amb la meua vida personal. Estic trigant molt, ja porto 9 semestres, un parell en blanc, pq he tingut 2 fills, però si ho hagués de fer presencialment no ho faria pas.

Així un dia, no molt llunyà espero, podré complir el meu somni i treballar al que m'agrada, que d'altre manera no podria ser.

Peró trobo una mancança molt i molt gran a aquesta universitat, penso que el sistema d'ensenyament en els idiomes és força discutible, he fet els 3 anglés i no he après res nou, amb el francés encara no m'he atrevit, però no em veig preparada per treballar en idiomes amb el que ens ensenyen amb aquest sistema, així q hauré de buscar un recolzament fora de la universitat.

Espero no haver sigut molt pesada, i a mi també m'agradaria llegir el treball!

Hola a tots i totes!

Realment el principal motiu que em va motivar a escollir la UOC va ser el caire d'informalitat que té, ja que al no dependre de classes presencials, ni horaris, em podia organitzar fora del meu horari de treball les assignatures, a part que una cosa molt important que té per a mi, es que el fet de poder escollir assignatures i no haver de seguir un programa marcat, encara es més motivador, ja que si seguim un presencial, hem de cursar els estudis tal i com estan establerts al pla.

També em cal afegir, que quan vaig escollir els estudis de Turisme com a formació complementària, estava dubtant de si despres d'un temps sense estudiar, podria seguir el pla, i si la diplomatura m'agradaria i compliria les meves expectatives... i la veritat es que sí, que he superat les dues.

Hola a tothom,

Després de pensar molt ja he trobat un "fallo" de la UOC" :
" la desconexió automàtica "

No us empipa molt , sobre tot per exemple amb l'assignatura de dret que s'ha de buscar molta informació en les lleis, i quan es penja, tornar a buscar on eres i com hi havies arribat, és un pal.

O estar escrivent un missatge al fòrum una mica llarg, i quan t'estas acomiadant, es penja. Unaltre Pal, oi!

No enten perquè ho fan. Que es pengi si fa estona que no el fas servir,

De fet ja m'hi he acostumat i els missatges llargs, vaig fent copiar.

A reveure,

Hola, no vinc a aportar idees noves sobre els motius pels quals recomanaria (ja ho he fet) estudiar a la UOC, però posaré el meu granet de sorra.

El que més m'atreu d'aquest sistema és la no necessitat de desplaçament, poder treballar des de casa o des de qualsevol lloc amb connexió i no dependre dels horaris. A mi, personalment, m'ha permès fer realitat el que no vaig poder aprofitar quan vaig acabar l'institut. Per últim, m'agrada molt el sistema d'avaluació, que es basa en entendre conceptes i saber aplicar-los al món real enlloc d'haver d'empollar totxos de llibres que en dos dies es queden en l'oblit.

Ps: P..., jo quan estic treballant amb Dret obro tota la legislació que necessito dels recursos i desconnecto del Campus. Només has de deixar les finestres obertes i pots seguir treballant sense necessitat de connexió tot el temps que vulguis. Si ho arribo a saber, t'ho dic abans, ja que ara només hi falta la última pac!

Salutacions,

hola,

sense cap mena de dubtes, SI !!!

personalment penso que és una bona opció, jo feia molts anys que no estudiava i realment pensava que em costaria més, ja que jo no vaig estudiar carrera...

estudiar a la UOC et suposa a part de llegir el temari i entendre'l realitzar tot una sèrie de recerques que et permeten agilitzar la feina que puguis desenvolupar després, és una manera d'estudiar molt amena i que enganxa força; jo personalment només tinc el mati lliure i fins a les 12 i matino cada dia per poder connectar-me... les altres hores ja son des de la feina...

en definitiva, quan algú em pregunta sempre l'animo a que s'apunti a la UOC.

Hola a tothom,

Totalment d'acord amb el que s'ha dit fins ara.

Habitualment recomano la UOC, doncs estic especialment satisfet per;

- Evita desplaçaments diaris (eficàcia i temps recuperat).
- Pots estudiar (i fer PAC's), en qualsevol hora, dia i lloc.
- Compatible amb treball.
- Perfils de edat i de interessos amb un ventall molt ampli (formació permanent).
- Obliga a efectuar estudi/recerca individual (gaudeixes del aprenentatge propi).
- Utilitza tecnologies vigents i molt versàtils.

Però té alguns punts de millora, com;

- Preus de la matricula elevats (encara que suposo que hi han preus mínims oficials), doncs en aquest cas la tecnologia hauria de compensar els costos teòrics dels espais físics inexistents.

- Material en suport paper no sempre actualitzats.
- Les trobades no acaben de funcionar (la assistència per assignatures es molt baixa).
- Aules excessives en nombre de estudiants i per tant difícils de coordinar per part del monitor.

Però, en general, **la meva opinió personal es altament positiva.**

Preus de la matrícula elevats (encara que suposo que hi han preus mínims oficials), doncs en aquest cas la tecnologia hauria de compensar els costos teòrics dels espais físics inexistents.

- Material en suport paper no sempre actualitzats.
- Les trobades no acaben de funcionar (la assistència per assignatures es molt baixa).
- Aules excessives en nombre de estudiants i per tant difícils de coordinar per part del monitor.

Però, en general, **la meva opinió personal es altament positiva.**

Salutacions.

Hola:

Certament els meus companys ja han explicat més o menys les virtuts de la UOC, i amb les que estic totalment d'acord. Personalment estic satisfet de la meva relació amb la UOC després de quatre semestres, sobretot perquè m'ha retornat (després del temor, la desorganització i la falta d'hàbit inicials) la il·lusió per assolir un títol superior i el plaer per estudiar una cosa que t'agrada.

Tot i això i tal com apunta en Salvador i altres companys, es podrien intentar millorar algunes coses, com els preus (suposo que l'entorn virtual també té un cost de manteniment igual que un entorn presencial, però més elevat?), millorar en especial les trobades presencials (totalment desaprovechades fins ara) i intentar arreglar el tema de les assignatures que reben més queixes per part dels alumnes (com ara Francès en general o Anglès 3), doncs ja que paguem un preu elevat, com a mínim que siguin aprofitables les assignatures.

Són petits detalls millorables en una universitat moderna i interessant.

Hola a tots;

Estic d'acord amb els meus companys que la UOC beneficia a tot un públic molt ampli, estudiants joves (que no es volen desplaçar a la universitat perquè treballen o per altres raons) a gent més gran que no va poder estudiar abans, a gent que treballa (i ho pot combinar), a gent amb família; a aquell tipus de públic que viatja, a aquelles persones que potser van adquirir un títol fa uns anys i ara, per l'edat ja no anirien a la universitat. La UOC ofereix un ventall molt ampli de carreres i una disponibilitat d'horaris (t'ho pots combinar amb la feina, mentre que amb la universitat presencial no).

Encara que considerant que és el meu 3 semestre a la UOC, potser el que trobo que dificulta en fer estudis simultanis, per tema crèdits de lliure elecció. Els crèdits de lliure elecció són molt pocs en algunes carreres i per poder fer simultaneïtat d'estudis et veus obligat a fer els crèdits de l'ateneu universitari, que són força cars; o has d'esperar tenir la carrera mig acabada. En el meu cas estic fent turisme i audiovisuals i esclara només compten en 18 crèdits

de lliure elecció que aviat es gasten. I considerant que els credits de l'ateneu són a 33 € el crèdit amb assignatures de 6 crèdits, aneu comptant...

M'agradaria que m'envièssiu els resultats

Hola,
estaria bé millorar el tema de les convalidacions.
Jo hem vaig demanar, vaig haver de pagar, i hem varen contestar que no em convalidaven.
Vaig trobar que era una gestió molt cara per dir-me que no. JO vaig pensar, total es una consulta que podia fer per telèfon.

A part del cost, crec que hauria de ser més clar. Per exemple, jo vull continuar estudiant, si volgués fer empresarials, per internet et surten graelles de correspondències entre estudis, en canvi vull fer ciències del treball i no he arribat a esbrinar, ni amb el tutor ni enlloc, quines em convalidarien.

Es veu que depen molt, de moltes coses, i que fins que no acabi no ho puc demanar.

Si ho sapigués ara triaria una optativa que llavors em poguessin convalidar a la llicenciatura, pero segons ells primer trio i despres provo sort si he triat la correcte. No trobeu una incongruència? si en d'altres estudis estar ben clar. No entenc que ara no ho poden saber, però quan l'hagi fet ja ho sabran

En definitiva hi hauria d'haver una taula de correspondències

o com a mínim si et deneguen, què n'has tret? , res...doncs que no et cobrin.

No sé si més gent s'ha ficat en aquest tema, jo l'he donat per perdut.

Gràcies M...,
mai és tard,... que tot just estic al primer any.

Fins aviat,

Hola,

Poco hay que añadir a los comentarios de mis compañeros.

Yo recomendaría la UOC por lo siguientes motivos:

1. La flexibilidad y accesibilidad: sólo así es posible combinar trabajo a tiempo completo, estudios y vida (incluso viajes/movilidad). La programación de las entregas se realiza al principio del curso, con lo que es más fácil planificarse.
2. El seguimiento es muy exhaustivo, requiere mucha constancia, pero a cambio se consigue disciplina. Las respuestas de los tutores, por lo general, son bastante rápidas, y al ser por escrito, no se queda nada en el tintero.
3. El temario se explica en base a conceptos de última actualidad, algo mucho más factible al ser en formato digital. El sistema de estudio es mucho más práctico: a

- veces aprendes sin darte cuenta, poniéndote en frente de una web que has visitado mil veces pero ahora para aplicar lo que estás estudiando.
4. El trato con el tutor es directo y yo -que vengo de la universidad presencial- no lo he encontrado menos personal en absoluto, al contrario, la disponibilidad y accesibilidad es magnífica.
 5. El formato digital: es una baza a favor en un mundo laboral que se mueve online. Es indiscutible la importancia que las tecnologías han alcanzado en la vida diaria, y es una manera de estar actualizado, de no perder el tren.
 6. La relación universidad-empresa es mucho más intensa, o al menos es la sensación que he tenido. Está más enfocada a la realidad y no sólo a la didáctica.
 7. Los servicios que ofrece: los trámites son bastante rápidos y eficientes. Al contrario que a muchos compañeros, a mí no me parece excesivamente cara, si tenemos en cuenta que no es una universidad pública (mi universidad anterior era pública, pero técnica, con lo que el precio por crédito era bastante alto aunque no se correspondía con lo que ofrecía, sobretodo si tenemos en cuenta que sólo había 5 ordenadores en la escuela con acceso a internet y que incluso la matrícula se tenía que realizar presencialmente... y hablo de hace un año, eh?). En este sentido, yo creo que estoy pagando más, pero también hay más calidad y más facilidades.

Y para terminar, algunos puntos débiles que ya han sido señalados por mis compañeros:

1. los idiomas... en turismo sólo se ofrecen inglés y francés. Yo he cursado Francés 3 y el método no me parece el adecuado, aunque creo que se puede adaptar y que los profesores ponen mucho de su parte (dando a conocer muchos de los recursos existentes ya en la web: telediarios, páginas de prácticas, de pronunciación, etc...) De todas formas, aunque hay que hacer entregas orales, no hay una prueba oral en la validación, y tampoco hay muchas posibilidades de corregir la pronunciación.
2. los créditos de libre elección: me parecen muy pocos.
3. Sería perfecto si el temario estuviera también en castellano... (o incluso en inglés... eso que falta en otras universidades españolas) Para mí no es problema, pero pienso, por ejemplo, en mi hermano, que vive en Madrid y no ha tenido nunca contacto con el catalán... y supongo que sería una dificultad añadida para él. Simplemente haría que la UOC, con todas sus ventajas, fuera una opción a tener en cuenta por más gente.

No se me ocurre nada más,

Saludos,

Hola,

Ha sortit algun cop el tema dels idiomes.

Podríeu proposar alguna solució per millorar-ne l'ensenyament en un entorn virtual?

O penseu que no es pot aprende idiomes "a distància"?

Records

Francesc Roma i Casanovas

Imagino que per poder aprendre idiomes es podrà a distància, ja que el Home English i mètodes així funcionen, però crec que mai serà el mateix, potser m'equivoco. No sé, penso que un metge no pot aprendre a operar a distància, encara que es pot fer una idea i pot veure videos i demés, però no serà el mateix. Doncs penso que els idiomes s'haurien de valorar molt més a la UOC, penso que els tres nivells d'anglès els pots passar sense saber ni

"papa", amb un corrector pots fer totes les pacs, (si vols, és clar) i l'examen final no és gens cosa, una redacció sobre un tema, que ja veus, sempre amb pocs coneixements es pot passar, pq fas servir les paraules que vols i prou. Al menys a mi ningú em va examinar ni oralment, i clar, algun dia seré diplomada en turisme, m'exigeixen un nivell alt a tot arreu d'anglès, i està clar q si algun dia l'aconsegueixo no serà gràcies a la UOC. En tema francès no dic res pq no l'he fet, però ja m'estic mirant cursos intensius per al Juliol, per començar amb el francès 1, pq el francès 0 no em va servir de res.

Un altre tema també fluix fluix, el tema Amadeus, que també és imprescindible i res de res.

Bé, fins aquí la meva opinió.

Bona nit,

tenia un missatge molt llarg i ...la desconnexió automàtic, quina ràbia.
Hi torno, ara resumiré:

Opinió Francès 1: excel.lent el sistema, sobretot el sistema de corretgir.
Problema: podem presentar la pac (redacció) sense fer els exercicis que se'ns demana.
Possibilitat de fer la redacció de la pac de mil maneres (copiant, corrector,..) sense haver apres res.

Jo estic acostumada a fer una pac i no deixar-la fins que l'acabo, sempre la faig seguida durant els dies que m'ocupi. Quan arriba francès, fer tots els exercicis penso que no tindrè temps i em tempta fer les redaccions, i saltar-me tot lo altre.

Sol.lució: un sistema que ens obligui a fer els exercicis diàriament durant 1 hora, fins i tot hi posaria el dia de la setmana.

Conclusió: no falla el sistema, fallem nosaltres, com a mínim al meu cas. Amb aquest sistema em fa falta massa voluntat.

Hola!

Yo sólo he hecho Francés 3, así que mi opinión se basa en eso:

La profesora nos facilitó muchísimos links a webs con recursos en francés: podíamos practicar la comprensión oral, la gramática, estar al día de los acontecimientos en Francia, todo, menos la expresión oral. Me extrañó mucho que después de hacer entregas orales no hubiera una prueba oral en la validación. Yo la incorporaría.

Y para mejorar la comprensión y la expresión oral, creo que lo que haría sería proponer la transcripción de alguna escucha. Por ejemplo, un link a una web donde aparece un video/audio en francés, y hacer un resumen, buscar 3 expresiones que signifiquen tal, tal y tal... Hay muchas posibilidades. La expresión, realmente no se me ocurre cómo mejorarla. Tal vez x minutos de conversación, o correcciones personalizadas de las grabaciones que se envían, aunque no fueran todos los errores, pero por lo menos saber qué es lo que más debería corregir cada uno. Los comentarios eran siempre para todo el grupo.

Las participaciones en el forum tienen muchos errores, y a veces no sabes cómo expresar algo, y lo ves en otro compañero, lo incorporas, y resulta que está mal. Creo que los mensajes deberían poder corregirse manteniendo el original como referencia (señalando las

correcciones en otro color, por ejemplo, o incorporando sugerencias de cómo expresar mejor un concepto). Tal vez leer algún libro sería otra opción, aunque puede ser siempre una opción personal (Sé que no hay tanto tiempo, pero en esta carrera los idiomas son básicos)

Por supuesto no hay nada como vivir en Francia para aprender francés, pero creo que internet dispone de muchos recursos aprovechables. El problema es que todos estos métodos supondrían una carga de trabajo enorme por parte de la UOC, y no sé hasta qué punto la gente se implica tanto.

Saludos,

Hola a tots:

L'estudi dels idiomes comporta dues fites importants, una és la fonètica i l'altra la gramàtica, ambdues inseparables.

No dubto, que en el cas de la UOC, les gramàtiques corresponents als idiomes que si imparteixen son modernes, fàcils d'entendre i d'estudiar. El problema radica en la fonètica. No tens el professor, al qual sentir i escoltar i que et corregeixi, al costat; depens d'un CD.

Estudiant de forma virtual aprendrem molta gramàtica, serem capaços de memoritzar tot un seguit de verbs, complements, noms, adjectius, etc., però no el parlarem, ni be ni malament, ja que no sabrem com fer-ho ni com aplicar-los.

Una solució podria ser combalidar idiomes estudiats en una acadèmia particular i que la UOC no n'oferís en cap carrera ni diplomatura de la seva oferta.

De la mateixa forma que no es fan carreres de ciències per la dificultat practica que les mateixes ofereixen, que facin el mateix amb els idiomes.

Fins aviat.

Hola:

Crec que s'huria d'incloure el Francès 0 dins el Pla d'Estudis de la Diplomatura de Turisme, doncs al contrari que l'Anglès, el francès és una llengua que en el batxillerat és optativa si mal no recordo mentres que l'anglès és obligatori (almenys fa uns 16 o 17 anys).

Per tant, molts ens trobem sense saber res de Francès i tenint que agafar un curs apart (Francès 0) a un preu molt més elevat.

Salutacions

-Hola,

Jo crec que aprendre un nou idioma a vegades ja es difícil, i si es a distancia la dificultat augmenta. El millor aprenentatge per un idioma es fer-ho de manera presencial, perquè pots fer preguntes directament al professor i pots parlar amb els companys. El mes important per aprendre'l es parlar, perquè es la millor manera de posar en practica tot els coneixements adquirits.

Això ho sé per experiència personal, ja que he cursat Angles a la Escola Oficial d'idiomes i també estic fent Francès I, aquí a la UOC. I crec que s'aprèn més quant pots compartir els dubtes directament amb el professor en el moment que hi apareixen i també la relació que hi pots tenir amb els companys de classe.

La meva experiència a la UOC ha sigut molt bona, perquè el millor es poder aprendre al teu ritme i poder connectar-te en qualsevol moment, però en el cas dels idiomes, crec que no es la millor manera per aprendre'ls.

A reveure,

hola,

pel que fa al tema dels idiomes en la UOC estic bastant d'acord amb tots els companys de debat, el temari està bastant ben desarotllat i es pot aprendre molta gramàtica, però...a l'hora de parlar, que passa??? només fen les petites proves orals que hi ha en les PAC's penso que no n'hi ha prou, s'hauria de crear una mena de xat per poder parlar amb els companys i consultors.

De moment jo estic força contenta amb els consultors que he tingut, tant d'angles com de frances, els dos han estat molt a sobre nostre i realment ens han facilitat molt la feina.

Hola a tots,

Una possible solució podria ser les video conferencies, internet, la xaxa, una webcam, skype, etc.

La UOC podria tenir una base de persones natives que estiguessin disposades a mantenir converses de 30 minuts uns dies a la setmana, o be a disposició dels alumnes entre unes franges horaries en funció de les disponibilitats dels nadius estrangers que vulguessin fe aquestes converses.

O també es podrien resoldre amb contactes entre persones que vulguessin aprendre castellà o català i noslatres que volem aprendre un altre idioma (angles - frances) de qualsevol país...recordem que amb la xarexa no hi ha fronteres.

Només es una idea.

Fins aviat

La idea de'n F... seria genial

Annex 3

Segon debat: *El sistema d'avaluació continuada és millor que el tradicional?*

Hola,

Moltes gràcies a tots i totes per la vostra participació.
Tal com estava previst, comencem la segona de les tres parts que tindrà aquest debat.
Ara es tracta de parlar sobre el següent tema:

El sistema d'avaluació continuada és millor que el tradicional?

Per fer una mica d'espai, intentaré passar les aportacions anteriors a una carpeta nova. Si voleu, podeu seguir fent les vostres aportacions allà.

Gràcies a tots
Francesc Roma i Casanovas

La veritat és que quan vaig començar a estudiar a la UOC no sabia que tal aniria això de tantes pacs, tants treballs, tot plegat era una mica estrany...

Però ja des del principi, vaig veure que era un sistema "collonut". La veritat és que no haver de posar-te a empollar, només entendre les coses, buscant informació, i processant-la a l'hora de fer la pac, doncs és molt millor mètode. Al menys per a mi, això de posar colçes per empollar i després oblidar-me del que he estudiat com un lloro, no em ve gens de gust, m'agrada més treballar la matèria, documentar-me i expressar les meves idees a les PACS.

Però com que a la UOC es pot escollir, doncs hi tenim cabuda tots, i cadascú que triï el sistema que millor li vagi.

Fins aquí la meva opinió! Bona nit!

hola,

la M... té raó, jo també quan vaig començar a la UOC flipava quan obria el campus, tot estava de color vermell i vengia PAC's, però bueno una si va acostumant i realment triar l'opció d'avaluació continuada és una de les millors opcions que es pot prendre.

Amb l'avaluació continuada aprens més bé els conceptes ja que a l'hora de fer les PAC's t'has d'espavilar a buscar informació... i també tens més possibilitat de millorar, si per exemple has fet una pac una mica dolenta et pots recuperar a la següent; en canvi si decideixes fer l'examen final t'ho jugues tot a una carta i com sempre acostuma a passar acabes no fent res durant el semestre i la semana abans de l'exàmen vinga a "empollar", i d'aquesta manera no aprens bé els conceptes ni res.

Espero que no canviïn aquesta manera d'avaluar!!!

Hola!

Siempre he preferido el sistema de evaluación continua, porque implica un cierto hábito de estudio, una gran constancia que deriva en una asimilación de los conceptos más progresiva. Además, permite más posibilidades de error y rectificación, en el sentido de que si hay algo que has entendido mal, al ver el resultado puedes corregirlo de cara a la siguiente entrega (o en tu cabeza), y no seguir estudiando sobre una base errónea.

Este semestre he tenido que viajar bastante, y realmente agradezco que sean tantas las entregas (y que, según las asignaturas, exista la posibilidad de dejar una en blanco) porque si no, sé que sería más fácil para mí tirar la toalla y pensar que es demasiado temario. Por otro lado, aunque yo aún no haya conseguido organizarme tanto, las fechas de entrega son límite, es decir, siempre puedes entregar antes, por lo que es más flexible que la evaluación continua en universidades presenciales.

La evaluación continua es más exigente en el día a día, pero aparte de que creo que aprendes más, te permite ir viendo resultados a más corto plazo y medirte contigo mismo. Y para quienes no lo vean así, siempre queda el examen final del todo o nada.

Saludos,

Hola companys:

Per mi és molt millor el sistema de AC que no pas el tradicional de temari + exàmen, per les següents raons:

T'obliga a cada dia fer un ratet d'estudi, amb lo que sempre tens el temari fresc i l'aprens progressivament.

Permet una assimilació de la matèria molt més efectiva respecte a altres sistemes d'aprenentatge.

La superació de PAC's permet automotivar-te per seguir treballant.

Es treballa tot el temari amb les PAC's i després amb la PV confirmes el que has après fent les PAC's.

Permet una flexibilitat molt gran a l'hora de fer un "planning" d'estudi i de treball, cosa que amb l'ensenyament presencial és impossible.

....

Per aquestes i altres raons crec que l'AC és un molt bon sistema d'estudi.

Salutacions

Per descomptat, la millor opció és l'avaluació continuada, és la gràcia de la UOC, Exàmen final ja tornerien al sistema antic, una gran empollada, i total perquè te s'oblidi. Jo crec que és un sistema d'estudi de qualitat. Lo del exàmen final, tal com he dit, ha quedat antiquat. És un sistema acutal d'aprenentatge sense pressions, sense nervis, perquè estas organitzat. Encara que les PAC també porten pressions, però no t'ho jugues tot amb un dia. Jo penso que aquest sistema serà un futur sistema d'ensenyament que anirà amb augment.

Hola a tot hom:

El sistema d'avaluació continuada és força factible si es disposa de temps; evidentment pels estudiants que no poden dedicar algunes hores diàries a la UOC i l'única solució que tenen és presentar-se a l'examen, no és una decisió vàlida.

L'avaluació continuada t'ofereix la possibilitat de fer un seguiment exhaustiu de l'assignatura, treballar-la i assumir-la. No tant sols et permet aprendre el que s'explica en els mòduls sinó que augmentes els teus coneixements amb les recerques d'informació que n'has de fer. A més, pots aprovar les assignatures i no haver de presentar-te a exàmens, circumstància que ho fa, encara, més positiu.

Fins aviat.

Hola

Per a mi l'AC 'ha estat una manera d'anar fent poc a poc, amb una mica d'intensitat... especialment perquè hi ha dies que al mal anomenat 3º mon no hi han les mateixes facilitats que al primer, principalment quan treballes amb una ONG i vas amb una espartenya... pel món... d'aquí per allà... llocs on ni tan sols electricitat...

La veritat que algunes vegades imposa molt el fet de viure en el 1º món, per les facilitats i de fet anar fent aquestes pacs poc a poc, amb la promptitud de resposta per part dels companys o del tutor fa que sigui una mica més fàcil...

També cal dir que hi ha assignatures, com comptabilitat.. o coses per l'estil, que caldria un sistema més fàcil.. no se, la veritat és que amb assignatures de numeros, on és així i no d'una altra manera, on $1+1=2$ perquè es així i així ha estat... és una mica més complicat... i a més si no es segueixen els materials impresos... sinó que ha de ser tot via internet... doncs no és que faciliti molt la feina... especialment pels qui no podem fer una conexió regular...

De totes maneres a nivell general és un bon sistema allò de l'A.C ja que et permet anar caminant i entenent-ho millor.

Be això...

all the best

Hola,

al igual que la resta dels meus companys, per mí l'AC és el millor sistema. Fa que vagis treballant una mica cada dia i t'autoboligues a treballar. D'aquesta manera vas assimilant millor els conceptes, i t'obligues a buscar informació alternativa per a complementar el que estas fent.

El sistema d'exàmen final, no crec que valori exactament el que vas aprenent. només és una "empollada" final, però que no t'assegura que hagi entès els conceptes. A més, aquell dia hi poden influir altres aspectes externs que poden alterar per bé o per malament el resultat final (nervis, arribar tard, trobar-se malament, etc.)

Creo que l'AC és ara per ara la millor alternativa.

Salut...

Hola,

Sobre el tema de l'avaluació continuada, crec que es millor que la tradicional, perquè d'aquesta manera pots assolir millor els coneixements, ja que es més pràctic. Es a dir, llegeixes els apunts i poses tot això en pràctica amb l'exercici.

A reveure,

Annex 4

Tercer debat: Com sabeu, hi ha estudiants que no segueixen l'avaluació continuada. Què en penseu?

Hola,
Moltes gràcies a totes i a tots els qui heu participat en aquesta segona fase del debat.
Us demano el darrer esforç: una darrera pregunta!
La pregunta és la següent:

***Com sabeu, hi ha estudiants que no segueixen l'avaluació continuada.
Què en penseu?***

Francesc Roma i Casanovas

Hola!

Penso que els estudiants que no segueixen l'avaluació continuada pot ser degut a que no tenen temps d'entregar treballs, i/o estan acostumats a fer l'empollada de torn, ja els hi va bé aquest sistema, i ho fan així desde sempre. Es possible que s'hagin apuntat a la UOC pq no poden anar presencialment, i aquí tampoc tenen temps de fer les PACs, però al menys ja tenen el material imprès per tal d'anar estudiant per a l'examen que ja saben que serà al final de semestre.

M...

hola,

bé jo penso que els alumnes que no escullen l'avaluació continuada estan una mica equivocats, ja que si fas l'avaluació continuada l'esforç va repartit durant tot el semestre i tens més possibilitats d'aprovar l'assignatura.

la majoria d'estudiants que no la segueixen el que fan és un super esforç abans dels exàmens i ja està, pocs ni deu d'haver que estudien durant el curs, ja que suposa tenir força de voluntat al no estar obligat a presentar res durant el semestre. I d'aquesta manera no s'apren tant.

jo recomanaria a tots de fer l'avaluació continuada ja que l'aprenentatge es progressiu i no requereix tant esforç de cara les proves finals, ja que si has fet totes les pac's no hi ha d'haver cap mena de problema.

Hola

Crec sincerament que les persones que no segueixen l'avaluació continuada perden una oportunitat. Es a dir, si segueixes aquest sistema pots aprovar amb una mica d'esforç i si no ho aconsegueixes pots intentar-ho amb els exàmens a final del semestre. Però si no segueixes l'avaluació corres el risc de suspendre, ja que t'ho jugues tot a una sola oportunitat. Així doncs, crec que es una bona idea poder seguir aquest sistema per poder anar-hi a la prova

d'avaluació, perquè com has fet els exercicis tens la informació assimilada, tal com diu la M..., però a l'examen es més complicat perquè es el treball de tot el semestre a la vegada.

A reveure,

Hola companys:

Crec que les persones que no segueixen l'AC és per una qüestió de força major que els impedeix d'entregar els treballs en els seus plaços o bé perquè no estan acostumats a seguir aquesta dinàmica de "feina diària".

Si no fós per aquests motius, és totalment recomanable seguir l'AC per la millor capacitat d'assolir els objectius establerts en les diverses assignatures.

Salutacions

Hola otra vez!

Pues poco que añadir a lo que ya se ha expuesto. Creo que es bueno que existan las dos opciones.

Personalmente, prefiero la evaluación continuada, porque te obliga a ir día a día, entendiendo las cosas progresivamente, y sin tener el 100% de la presión acumulada en un examen en el que entra todo.

Pero a la vez, entiendo que haya estudiantes que no puedan seguir esta opción, por problemas con los plazos de entrega, porque llega un punto en que se colapsan, porque la constancia les suponga un sobreesfuerzo, por las condiciones personales (recuerdo el ejemplo que explicaba Albi en el debate 2, sobre los problemas para encontrar electricidad en algunas partes del mundo...)

Sin duda, será más arriesgado para ellos, más complicado estudiar todo a última hora y encontrarse con las dudas a última hora, más difícil asimilar conceptos... pero la opción examen puede ser, con muchísimo esfuerzo, su alternativa.

C'est fini!

Saludos,

Hola a tothom,

Tot i estar relacionat en el debat anterior (la majoria d'opinions han argumentat a favor de la avaluació continuada), crec que els que no la segueixen es per;

- Manca de temps per fer les PAC's.
- El seu treball obliga molt i no els permet ajustar-se al programa i tempo de les PAC's.
- En unes assignatures fan avaluació continuada, i en altres examen final (potser per dosificar esforços).
- Coneixen prou bé el temari o repeteixen la assignatura i proven d'anar directament al examen (per no tornar a fer les PAC's).
- Per imprevistos personals i/o professionals i no poder fer alguna de les PAC's obligatòries o les mínimes necessàries.

En tot cas, crec que es molt millor seguir la avaluació continuada (sempre quedarà l'examen com a recurs i alternativa possible).

Salutacions.

Hola a tots:

És complicat opinar al respecte ja que cada persona actua segons les circumstancies en que es troba, per feina, qüestions familiars o, simplement (ja estudiants molt intel·ligents que amb una sola mirada als materials ja ho tenen assolit!), per indolència de fer les AC., hi ha qui no les pot seguir.

L'AC tant sols requereix una prova de validació per corroborar que has estat tu qui les ha fet; l'esforç ha sigut progressiu al llarg de tot el semestre i no ho arrisques tot en un sol examen; resols dubtes amb el consultor i els companys, pots assumir, ratificar, corregir totes les dificultats que et sorgeixin.

El cert és però, que si es pot desenvolupar l'avaluació continuada, crec, que resulta molt menys difícil que anar directament a examen.

Hola,

En Salvador ha fet una bona síntesi, i res més em queda per dir. JO penso el mateix. Es perden l'oportunitat d'aquest contacte que es crea al fòrum, de veure com molts estan com tú, treballant, família i estudiant. Bé, estaria bé que opinés algú que ha pres aquesta decisió d'anar a l'exàmen final.

Salut,

Llegint els comentaris de la resta de companys, hi veig poques coses a afegir. Només comentar que per poc que es pugui crec que és millor seguir l'AC. Els que no la poden seguir, per feina, per falta de temps, etc, ténen el problema afegit que t'ho jugues tot a una sola carta. Hi ha opinions pe tot, però crec que és millor opció la d'anar fent mica a mica. Ja dic, depen molt de les circumstàncies personals de cadescun, però jo aposto per l'AC.